

LIETUVOS RESPUBLIKOS LYGIŲ GALIMYBIŲ KONTROLIERIUS

SPRENDIMAS DĖL GALIMOS DISKRIMINACIJOS DĖL NEGALIOS LIETUVOS MUZIKOS IR TEATRO AKADEMIJOJE TYRIMO

2017-10-23 Nr. (17)SN-43)SP-78

Vilnius

2017 m. vasario 13 d. Lygių galimybių kontrolieriaus tarnyboje (toliau – ir Tarnyba) gautas Ž. M. (toliau ir – Pareiškėjas) skundas (reg. Nr. (17)SN-43) dėl galimos diskriminacijos dėl negalios darbo santykių srityje (toliau ir – Pareiškėjo skundas). Skunde nurodyta, jog 2016 m. spalio 5 d., Pareiškėjui tuo metu dirbant Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje (toliau – Akademija) rektoriaus patarėju, jam buvo nustatytas 35 proc. darbingumo lygis. Be to, rašoma, jog apie jam nustatytą negalią ir poreikį dėl negalios pritaikyti darbo sąlygas Pareiškėjas nedelsiant informavo Akademijos rektorių. Pasak Pareiškėjo, Akademijos rektorius dėl negalios Pareiškėjui būtinų darbo sąlygų nesudarė, o pasiūlė jam nutraukti darbo sutartį. Pareiškėjui su šiuo siūlymu nesutikus, Akademijos rektorius pradėjo priekabauti prie Pareiškėjo dėl jo negalios, sakydamas, jog Akademija nėra socialinė įstaiga, kuri turėtų remti ir išlaikyti ligotus asmenis. Pareiškėjo skunde rašoma, kad vėliau Pareiškėjui buvo pablogintos darbo sąlygos: 2016 m. spalio 7 d. Akademijos rektoriaus įsakymu Nr. 370 PĮ „Dėl priedo panaikinimo“ galimai nepagrįstai buvo panaikintas priedų už skubių, svarbių ir sudėtingų darbų vykdymą mokėjimas. Pareiškėjas taip pat teigia, jog 2016 m. spalio 10 d. atvyko į darbą anksčiau, atliko visas darbo užduotis be poilsio pertraukų (kurios Pareiškėjui yra būtinos dėl jo negalios pobūdžio), o iš darbo išvyko keliolika minučių anksčiau nustatyto darbo laiko pabaigos, tačiau kitą dieną, t. y., 2016 m. spalio 11 d., Pareiškėjui buvo įteiktas raštas „Reikalavimas (duomenys neskelbtini) pateikti rašytinį pasiaiškinimą“, kuriuo buvo informuojama, jog dėl 2016 m. spalio 10 d. Pareiškėjo pasišalinimo iš darbo vietos pradėta darbo drausmės pažeidimo procedūra ir Pareiškėjas dėl to privalo pateikti rašytinį pasiaiškinimą. Akademijos rektorius žodžiu pranešė Pareiškėjui, jog nuo šiol darbe jį stebės vaizdo kameromis. Pareiškėjas rašo, jog, neišlaikęs jam daromo psichologinio spaudimo (dėl ko pablogėjo jo sveikata), negalėdamas taikstyti su nepagrįstai pablogintomis darbo sąlygomis bei su tuo, kad jam darbdavys

nesudarė dėl negalios tinkamų darbo sąlygų, sutiko su Akademijos rektoriaus primygtiniu reikalavimu nutraukti darbo sutartį.

Skunde nurodyta, jog skundžiamus veiksmus Pareiškėjas patyrė bei darbo santykius su Akademija nutraukė 2016 m. spalio mėnesį. Taip pat rašoma, jog nuo 2016 m. gruodžio 2 d. iki 2017 m. vasario 8 d. Pareiškėjas sirgo ir dėl to negalėjo pateikti skundo Tarnybai.

2017 m. vasario 28 d., vadovaudamasis Lietuvos Respublikos lygių galimybių įstatymo 14 str. 1 d. bei 27 str. 1 d. 2 p., Lietuvos Respublikos lygių galimybių kontrolierius atsisakė nagrinėti Pareiškėjo skundą, kadangi jis pateiktas praėjus Lygių galimybių įstatymo 26 straipsnyje nustatytam terminui.

2017 m. balandžio 4 d. Pareiškėjas kreipėsi į Vilniaus apygardos administracinį teismą, prašydamas atnaujinti Lygių galimybių įstatymo 26 straipsnyje nustatytą terminą skundui paduoti.

Vilniaus apygardos administracinis teismas 2017 m. birželio 7 d. sprendimu administracinėje byloje Nr. I-2887-473/2017 Pareiškėjo prašymą tenkino ir atnaujino Lygių galimybių įstatymo 26 straipsnyje nustatytą terminą skundui paduoti. Vykdydamas šį teismo sprendimą Lygių galimybių kontrolierius atliko Pareiškėjo skundo tyrimą.

Lygių galimybių kontrolierius

n u s t a t ė:

2017 m. liepos 13 d. Tarnyboje gautu Akademijos raštu Nr. SD-400 (toliau ir – Raštas) informuojama, jog Pareiškėjas dalį faktinių aplinkybių skunde sąmoningai nutylėjo, dalį pateikė aiškiai išskraipydamas, arba nurodė faktines aplinkybes, kurių nebuvo, tokiu būdu nesąžiningai siekdamas pagrįsti savo skundą.

Rašte pabrėžiama, jog Akademija, bendradarbiaudama su Pareiškėju, laikėsi teisės aktų reikalavimų, elgėsi sąžiningai ir protingai. Akademija ir Pareiškėjas 2015 m. spalio 6 d, sudarė darbo sutartį, kurios pagrindu Pareiškėjas ėjo Akademijos rektoriaus patarėjo pareigas teisės klausimais. Pareiškėjui darbo sutartimi buvo nustatyta nepilna darbo diena (4 valandų darbo diena). Nuo 2016 m. kovo 24 d. iki 2016 m. spalio 4 d. Pareiškėjas buvo laikinai nedarbingas dėl ligos.

2016 m. spalio 5 d. Pareiškėjas Akademijai pateikė Neįgalumo ir darbingumo nustatymo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos išvadą Nr. DPS-2245 dėl darbo pobūdžio ir sąlygų (toliau – Išvada). Išvadoje nurodytas nustatytas Pareiškėjo darbingumo lygis, pažymėta, kokiems rizikos veiksniams esant asmuo, dėl jam diagnozuotų susirgimų ir dėl to sumažėjus darbingumo lygiui, negali dirbti.

Nuo 2016 m. spalio 5 d. Pareiškėjui buvo taikomos Lietuvos Respublikos darbo kodekse, Lietuvos Respublikos darbuotojų saugos ir sveikatos įstatyme ir kituose teisės aktuose nustatytos neįgaliųjų darbo sąlygos, darbo laiko, poilsio laiko ir kitos su darbu susijusios garantijos.

Atkreipiamas dėmesys, kad atlikdamas rektoriaus patarėjo darbo funkcijas Pareiškėjas nebuvo veikiamas fizikinių, cheminių, biologinių, ergonominių, fizinių ar psichosocialinių rizikos veiksnių, išvardintų Išvadoje. Pažymima, kad Pareiškėjui papildomai buvo skirtas atskiras tinkamai įrengtas darbo kabinetas, suteikta galimybė turėti pietų pertrauką, jos metu palikti darbo vietą. Pareiškėjas jokių pastabų arba prašymų dėl darbo sąlygų Akademijai nepateikė.

Nuo 2016 m. spalio 21 d. Pareiškėjui leista dirbti nuotoliniu būdu, todėl asmuo pats reguliavo savo darbo laiko režimą bei kitas darbo funkcijų atlikimo sąlygas.

2016 m. spalio 21 d. Pareiškėjas ir Akademija pasirašė susitarimą dėl darbo sutarties nutraukimo abiejų šalių valia. Toks susitarimas jokių būdu nebuvo siejamas su Pareiškėjo negalia. Darbo santykių nutraukimas buvo sąlygotas keleto veiksnių. Visų pirma, Akademija prarado patarėjo teisės klausimais poreikį. Pažymima, kad ilgalaikio Pareiškėjo nedarbingumo metu jo funkcijos nebuvo perduotos kitiems asmenims, nebuvo priimti Pareiškėją pakeičiantys darbuotojai ir pan. Išsaugant rektoriaus patarėjo teisės klausimais pareigybę, būtų iš esmės pažeisti Akademijos interesai, kadangi darbo užmokesčio lėšos būtų naudojamos neracionaliai. Siekiant optimizuoti Akademijos darbo organizavimą, Pareiškėjui pasiūlyta nutraukti darbo santykius šalių susitarimu.

Pabrėžiama, jog Akademija Pareiškėjui pasiūlė nutraukti darbo sutartį itin palankiomis finansinėmis sąlygomis, jam išmokant trijų mėnesių vidutinio darbo užmokesčio dydžio išeitinę išmoką. Pareiškėjas pasiūlymą priėmė apgalvojęs (ne spontaniškai), darbo sutarties nutraukimo galimybės buvo išsamiai aptartos ir priimtose abi šalys tenkinančios sąlygos.

Suderinus tiek Akademijos, tiek Pareiškėjo valią, 2016 m. spalio 21 d. buvo pasirašytas susitarimas, numatant, kad darbo sutartis nutraukiama nuo 2016 m. lapkričio 7 d. Visos Pareiškėjui priklausančios išmokos, susijusios su darbo santykiais, išmokėtos įstatymų nustatyta tvarka. Pareiškėjas neteikė prašymo atšaukti pasirašytą susitarimą, darbo sutarties nutraukimo neskundė.

Akademijos Rašte pabrėžiama, kad jokių diskriminacinio pobūdžio pareiškimų ar teiginių, kurie galėtų būti traktuojami kaip psichologinio spaudimo priemonė, Pareiškėjui nebuvo sakoma. Akademijoje dirba nemažai asmenų, turinčių negalią (pvz., muzikos instrumentų derintojas, bibliotekininkė, koncertmeisterė-asistentė ir kiti). Akademija, gerbdama savo darbuotojus, reaguoja į jų prašymus, sveikatos pokyčius, sudarydama kaip įmanoma palankesnes darbo sąlygas, pritaikydama darbo laiko režimą, užtikrinant darbuotojų poreikius.

Pabrėžiama, jog Akademija nevykdė ir nevykdo darbuotojų (įskaitant ir Pareiškėjo) darbo vietos vaizdo stebėjimo. Akademija neturi techninių galimybių ir poreikio vykdyti kiekvieno darbuotojo darbo vietos vaizdo stebėjimo. Rašte paaiškinta, kad 2016 m. spalio 10 d. gautas Akademijos Personalo vadovės tarnybinis pranešimas apie tai, kad Pareiškėjas, neįspėjęs tiesioginio vadovo, pasišalino iš darbo. Pateikus reikalavimą pasiaiškinti dėl galimo darbuotojo darbo drausmės pažeidimo, Pareiškėjas atkakliai tvirtino, kad jis buvo darbe. Siekiant surasti taikų ginčų sprendimo būdą, buvo pasiūlyta peržiūrėti vaizdo kamerų, kurios turto apsaugos sumetamais įrengtos bendrojo naudojimo patalpose bei automobilių stovėjimo aikštelėje, įrašus. Su tokiu siūlymu Pareiškėjas nesutiko. Pareiškėjo teiginiai, neva jis bus stebimas vaizdo kameromis, yra niekuo nepagrįsti ir melagingi.

Nuo 2016 m. rugsėjo mėnesio Pareiškėjui nebuvo pavedami skubūs, svarbūs ir sudėtingi darbai. Kaip jau buvo nurodyta pirmiau, nuo 2016 m. kovo 24 d. iki 2016 spalio 4 d. Pareiškėjas turėjo nedarbingumo pažymėjimą. Nuo 2016 m. spalio 5 d. iki darbo sutarties nutraukimo Pareiškėjas dirbo einamuosius darbus, pagal užimamas pareigas ir jokių svarbių, skubių ir sudėtingų užduočių nevykdė, kadangi tam nebuvo faktinio poreikio.

Rašte pažymima, jog, pagal Pareiškėjo darbo sutarties su Akademija 6.1.6 punktą, Pareiškėjas įsipareigojo nedelsiant informuoti Akademiją apie ligą ir / arba kitas nebuvimo darbe priežastis bei Akademijos reikalavimu pateikti dokumentus ir / arba kitus duomenis, pateisinančius nebuvimą darbe. Gavus tarnybinį pranešimą apie tai, kad Pareiškėjas 2016 m. spalio 10 d. galimai pasišalino iš darbo vietos, 2016 m. spalio 11 d. raštu buvo pareikalauta pateikti rašytinį paaiškinimą dėl galimo darbo drausmės pažeidimo. Tokia tyrimo procedūra yra įprasta visais atvejais, kada Akademijos darbuotojai savavališkai, nepranešus tiesioginiam vadovui, nesilaiko darbo laiko režimo. Siekiant užtikrinti darbo drausmės laikymąsi, reikalavimas dirbti sulygtu darbo laiku yra taikomas visiems darbuotojams, nepaisant jų užimamų pareigų, lyties, amžiaus, negalios ar pan., ir negali būti traktuojamas kaip psichologinio spaudimo priemonė.

Pažymima, kad paaiškinimo dėl pasišalinimo iš darbo vietos Pareiškėjas raštu nepateikė. Po asmens pokalbio su Akademijos rektoriumi buvo nuspręsta Pareiškėjui neskirti nuobaudos ir tik įspėti jį žodžiu.

Raštu pabrėžiama, jog Akademija veikė teisėtai, užtikrino Pareiškėjui tinkamas, saugias ir sveikas darbo sąlygas, darbo santykius su Pareiškėju nutraukė abiejų šalių suderinta valia. Pareiškėjo teiginiai apie tariamą psichologinį spaudimą, pablogintas darbo sąlygas, primygtinius reikalavimus nutraukti darbo sutartį yra nepagrįsti ir klaidingi.

Lygių galimybių kontrolierius

k o n s t a t u o j a:

Skundo tyrimo metu buvo vertinama, ar Akademijos rektorius, veikdamas kaip Pareiškėjo darbdavys, nepažeidė Lietuvos Respublikos lygių galimybių įstatymo 7 str. 2, 6 ir 9 punkto reikalavimų, įpareigojančių darbdavį, įgyvendinant lygias galimybes, neatsižvelgti į lytį, rasę, tautybę, pilietybę, kalbą, kilmę, socialinę padėtį, tikėjimą, įsitikinimus ar pažiūras, amžių, lytinę orientaciją, negalią, etninę priklausomybę, religiją, sudaryti vienodas darbo, valstybės tarnybos sąlygas, galimybes kelti kvalifikaciją, siekti profesinio mokymo, persikvalifikuoti, įgyti praktinio darbo patirties, taip pat teikti vienodas lengvatas; užtikrinti, kad darbuotojas ar valstybės tarnautojas darbo vietoje nepatirtų priekabiavimo ir nebūtų duodami nurodymai diskriminuoti; imtis tinkamų priemonių, kad neįgaliesiems būtų sudarytos sąlygos gauti darbą, dirbti, siekti karjeros arba mokytis, įskaitant tinkamą patalpų pritaikymą, jeigu dėl tokių priemonių nebus neproporcingai apsunkinamos darbdavio pareigos. Taigi buvo atliekamas tyrimas dėl galimos diskriminacijos dėl negalios darbo santykių srityje.

1. Lygių galimybių įstatymo 2 str. 7 d. numatyta, jog priekabiavimas – nepageidaujamas elgesys, kai lyties, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos pagrindu siekiama įžeisti arba įžeidžiamas asmens orumas ir siekiama sukurti arba sukuriama bauginanti, priešiška, žeminanti ar įžeidžianti aplinka.

Pabrėžtina, jog pagal Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvencijos (toliau – Konvencija) 27 str. 1 dalies a), b) ir i) punktus, valstybės, šios Konvencijos Šalys, pripažįsta neįgaliųjų teisę į darbą lygiai su kitais asmenimis; ši teisė apima teisę į galimybę užsidirbti pragyvenimui iš laisvai pasirinkto darbo ar iš laisvai priimto darbo pasiūlymo darbo rinkoje ir darbo aplinkoje, kuri yra atvira, tinkama visiems ir prieinama neįgaliesiems. Valstybės, šios Konvencijos Šalys, užtikrina ir skatina įgyvendinti teisę į darbą, įskaitant teisę į darbą tų asmenų, kurie tampa neįgalūs dirbdami, imdamosi atitinkamų priemonių, įskaitant ir teisės aktų priėmimą, kuriomis *inter alia* būtų uždrausta diskriminacija dėl neįgalumo visais klausimais, susijusiais su visomis užimtumo formomis, įskaitant įdarbinimo sąlygas, priėmimą į darbą ir darbą, darbo išsaugojimą, kilmą tarnyboje ir saugias ir sveikas darbo sąlygas; lygiai su kitais asmenimis ginamos neįgaliųjų teisės į teisingas ir palankias darbo sąlygas, įskaitant lygias galimybes ir vienodą atlyginimą už tokios pat vertės darbą, saugias ir sveikas darbo sąlygas, įskaitant apsaugą nuo priekabiavimo ir skundų patenkinimą; užtikrinta, kad neįgaliesiems darbo vietoje būtų tinkamai pritaikytos sąlygos.

Konvencijos 2 straipsnyje apibrėžiama, jog diskriminacija dėl neįgalumo yra bet koks išskyrimas, atstūmimas ar apribojimas dėl neįgalumo, kuriais siekiama pabloginti ar paneigti arba dėl kurių pabloginamas ar paneigiamas visų žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių pripažinimas, įgyvendinimas ar naudojimas lygiai su kitais asmenimis politinėje, ekonominėje, socialinėje, kultūrinėje, pilietinėje ar bet kurioje kitoje srityje. Tokia diskriminacija apima visų formų diskriminaciją, įskaitant atsisakymą tinkamai pritaikyti sąlygas.

Pažymėtina, jog tiek Europos Sąjungos, tiek nacionaliniuose teisės aktuose diskriminacija pačia bendriausia šio žodžio prasme reiškia teisių sumažinimą arba atėmimą tam tikrai kategorijai asmenų dėl kokių nors požymių. Asmenų lygybės principas iš esmės reiškia diskriminacijos draudimą, o diskriminacija dažniausiai suprantama, kaip žmogaus teisių varžymas ar tam tikrų privilegijų teikimas, atsižvelgiant į lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų, pažiūrų ar kitus požymius.

Pamatinis Lietuvos valstybės ir visuomenės gyvenimo aspektus reglamentuojančio įstatymo – Lietuvos Respublikos Konstitucijos – 29 straipsnyje nurodoma, jog žmogaus teisių negalima varžyti ir teikti jam privilegijų dėl jo lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų. Asmenų lygybės principas yra konstitucinės žmogaus prigimtinės teisės būti traktuojamam vienodai garantija. Šis principas įpareigoja vienodus faktus teisiškai vertinti vienodai ir draudžia iš esmės tokius pat faktus savavališkai vertinti skirtingai. Konstitucinis visų asmenų lygybės įstatymui principas pažeidžiamas, kai tam tikra grupė asmenų, kuriems yra skiriama teisės norma, palyginti su kitais tos pačios normos adresatais, yra kitaip traktuojama, nors tarp tų grupių nėra tokio pobūdžio ir tokios apimties skirtumų, kad toks nevienodas traktavimas būtų objektyviai pateisintinas. Asmenų lygybės principas iš esmės reiškia diskriminacijos draudimą, o diskriminacija dažniausiai suprantama kaip žmogaus teisių varžymas ar tam tikrų privilegijų teikimas, atsižvelgiant į lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų požymius (Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo 1998 m. lapkričio 11 d. nutarimas Nr. 17/97).

Pagal Lygių galimybių įstatymo 4 str., nagrinėjant fizinių ir juridinių asmenų skundus, pareiškimus, prašymus, pranešimus ar ieškinius dėl diskriminacijos, pareiškėjui nurodžius aplinkybes, leidžiančias daryti prielaidą dėl tiesioginės ar netiesioginės diskriminacijos buvimo, preziumuojama, kad tiesioginės ar netiesioginės diskriminacijos, priekabiavimo ar nurodymo diskriminuoti faktas buvo. Skundžiamas asmuo turi įrodyti, kad lygių galimybių principas nebuvo pažeistas.

2. Tyrimo metu buvo vertinama, ar Akademijos rektorius nepriekabiavo prie Pareiškėjo dėl jo negalios, ar sudarė Pareiškėjui tinkamas sąlygas dirbti, įskaitant tinkamą patalpų pritaikymą.

Tyrimo metu nustatyta, jog, Pareiškėjui pranešus Akademijai apie jam nustatytą darbingumo lygį ir Išvadoje numatytus reikalavimus dėl darbo sąlygų, t. y., nuo 2016 m. spalio 5 d., Pareiškėjui buvo taikomos Lietuvos Respublikos darbo kodekse, Lietuvos Respublikos darbuotojų saugos ir sveikatos įstatyme ir kituose teisės aktuose nustatytos neįgaliųjų darbo sąlygos, darbo laiko, poilsio laiko ir kitos su darbu susijusios garantijos. Atlikdamas rektoriaus patarėjo darbo funkcijas Pareiškėjas nebuvo veikiamas fizikinių, cheminių, biologinių, ergonominių, fizinių ar psichosocialinių rizikos veiksnių, įvardintų Išvadoje. Pareiškėjui buvo papildomai skirtas atskiras tinkamai įrengtas darbo kabinetas, nuo 2016 m. spalio 21 d. jam leista dirbti nuotoliniu būdu, todėl Pareiškėjas pats reguliavo savo darbo laiko režimą bei kitas darbo funkcijų atlikimo sąlygas. Pabrėžtina, jog Pareiškėjas skunde nepateikė duomenų, kokios konkrečios dėl negalios būtinos darbo sąlygos jam nebuvo užtikrintos.

2016 m. spalio 21 d. Pareiškėjas ir Akademija pasirašė susitarimą dėl darbo sutarties nutraukimo nuo 2016 m. lapkričio 7 d. Siūlymą nutraukti darbo sutartį Pareiškėjui pateikė Akademija, kadangi buvo nuspręsta naikinti rektoriaus patarėjo teisės klausimais pareigybę. Pareiškėjo nedarbingumo metu jo funkcijos nebuvo perduotos kitiems asmenims, nebuvo priimti Pareiškėją pakeičiantys darbuotojai. Rektoriaus patarėjo teisės klausimais pareigybę užimančio asmens Akademijoje nėra iki šiol.

Tyrimo metu nustatyta, jog Akademijoje šiuo metu dirba asmenys, turintys negalią (pvz., muzikos instrumentų derintojas, bibliotekininkė, koncertmeisterė-asistentė ir kiti). Ši aplinkybė leidžia daryti prielaidą, jog Akademijos administracija neturi išankstinio nusistatymo prieš asmenų su negalia įdarbinimą.

Tyrimo metu nustatyta, kad Akademija nevykdė ir nevykdo darbuotojų (įskaitant ir Pareiškėjo) darbo vietos vaizdo stebėjimo. Akademija neturi techninių galimybių ir poreikio vykdyti kiekvieno darbuotojo darbo vietos vaizdo stebėjimą. Atliekant tyrimą taip pat nenustatyta, jog Akademijos rektorius arba kiti Akademijos darbuotojai priekabiautų prie Pareiškėjo dėl jo negalios, duodami jam nepagrįstus nurodymus, reikšdami nepagrįstas pastabas arba kitais būdais.

Akademijos rektorius Tarnybą informavo, kad nuo 2016 m. rugsėjo mėnesio Pareiškėjui nebuvo pavedami skubūs, svarbūs ir sudėtingi darbai, kadangi toks poreikis nebuvo kilęs. Dėl šios priežasties Akademijos rektorius praneša neturėjęs teisinio pagrindo mokėti Pareiškėjui priedą, numatytą už tokių darbų atlikimą. Nuo 2016 m. kovo 24 d. iki 2016 spalio 4 d. Pareiškėjas turėjo laikinojo nedarbingumo pažymėjimą. Nuo 2016 m. spalio 5 d. iki darbo sutarties nutraukimo Pareiškėjas dirbo tik einamuosius darbus.

Pabrėžtina, jog nei Pareiškėjas, nei Akademija nepateikė įrodymų, pagrindžiančių ar paneigiančių faktinę aplinkybę dėl skubių, svarbių arba sudėtingų darbų pavedimo Pareiškėjui. Dėl šios priežasties nėra galimybės objektyviai įvertinti, ar sprendimas atsisakyti Pareiškėjui mokėti priedą prie pareiginės algos galėjo būti siejamas su Pareiškėjo negalia.

Pareiškėjo nurodyta aplinkybė, kad jo laikinojo nedarbingumo dėl ligos metu (tiksliai data nenurodyta) Akademijos rektorius jam nurodė parengti atsiliepimą teismui (paliepimo būdas nenurodytas), o vėliau už šį atliktą darbą nesumokėjo atlygio, šiuo atveju negali būti nagrinėjama dėl duomenų trūkumo. Pareiškėjas lygių galimybių kontrolieriaus 2017 m. birželio 21 d. raštu Nr. (17)SN-43)S-371 „Dėl skundo papildymo“ buvo informuotas apie galimybę teikti papildomus įrodymus, tačiau pateiktu prašymu papildomų duomenų (įrodymų) apie šią aplinkybę nepateikė. Pabrėžtina, jog Pareiškėjas taip pat neinformavo Tarnybos, ar kreipėsi į kompetentingas institucijas dėl galimai neteisėtų darbdavio veiksmų (nurodymų) jo laikinojo nedarbingumo dėl ligos metu.

Įvertinus tyrimo metu surinktus duomenis bei įrodymus, konstatuotina, kad nėra objektyvių duomenų, leidžiančių pagrįstai teigti, jog Pareiškėjo skunde nurodyti Akademijos administracijos veiksmai / neveikimas buvo neteisėti Pareiškėjo atžvilgiu ir pažeidė Lygių galimybių įstatymo 7 str. 2, 6 ir 9 punkto reikalavimus, įpareigojančius darbdavį įgyvendinti lygias galimybes, neatsižvelgiant į lytį, rasę, tautybę, pilietybę, kalbą, kilmę, socialinę padėtį, tikėjimą, įsitikinimus ar pažiūras, amžių, lytinę orientaciją, negalią, etninę priklausomybę, religiją, sudaryti vienodas darbo, valstybės tarnybos sąlygas, galimybes kelti kvalifikaciją, siekti profesinio mokymo, persikvalifikuoti, įgyti praktinio darbo patirties, taip pat teikti vienodas lengvatas; užtikrinti, kad darbuotojas ar valstybės tarnautojas darbo vietoje nepatirtų priekabiavimo ir nebūtų duodami nurodymai diskriminuoti; imtis tinkamų priemonių, kad neįgaliesiems būtų sudarytos sąlygos gauti darbą, dirbti, siekti karjeros arba mokytis, įskaitant tinkamą patalpų pritaikymą, jeigu dėl tokių priemonių nebus neproporcingai apsunkinamos darbdavio pareigos.

Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, bei vadovaudamasis Lygių galimybių įstatymo 17 straipsniu, 29 straipsnio 3 dalies 2 punktu,

Lygių galimybių kontrolierius

n u s p r e n d ž i a:

1. Baigti skundo Nr. (17)SN-43 tyrimą, trūkstant objektyvių duomenų apie padarytą pažeidimą.
2. Su sprendimu supažindinti Pareiškėją ir Akademijos administraciją.

Sprendimas gali būti skundžiamas Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka Vyriausiajai administracinių ginčų komisijai (Vilniaus g. 27, 01119 Vilnius) arba apygardos administraciniam teismui.

Seimo kontrolierius,
laikiniai pavaduojantis lygių galimybių kontrolierių

Raimondas Šukys